

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 143 (5837)
3.
DECEMBRIS,
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

PSRS Augstākās Padomes sesija

MASKAVA (TASS). 29. novembrī sāka darbu PSRS vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes ārkārtējā, divpadsmitā sesija.

Pulksten desmitos rītā Lielajā Kremļa pili atklāja PSRS Augstākās Padomes Savienības padomes un Tautību padomes kopīgo sēdi.

Klātesošie ar aplausiem sagaidīja biedrus M. Gorbačovu, V. Vorotņikovu, L. Zaikovu, J. Li-gačovu, V. Medvedevu, V. Niko-novu, N. Rižkovu, N. Slunkovu, V. Čebrikovu, E. Sevardnadzi, V. Ščerbicki, A. Jakovļevu, A. Birjukovu, A. Vlasovu, A. Luk-janovu, J. Maslukovu, G. Razu-movski, J. Solovjovu, N. Talizi-nu, D. Jazovu un O. Baklanovu.

Tika apstiprināta šada sesijas darba kārtība:

1. Par pasākumiem politiskās reformas realizēšanai valsts celtniecībā.

2. Par PSRS tautas deputātu vēlēšanām.

Referātu par pasākumiem politiskās reformas realizēšanai valsts celtniecībā nolasīja PSKP CK ģenerāļsekretārs, PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekš-sēdētājs M. Gorbačovs.

Sēdes dalībnieki referātu no-klausījās ar uzmanību un uzņēma ar ilgiem aplausiem.

Pēc tam PSRS Augstākās Padomes palātu kopīgajā sēdē sākās debātes.

Padomes Prezidija priekšsēdētājs un citi.

Objektīvi un pārdomāti aplū-kojot ierosinātos likumprojektus, uzsvera runātāji, nevar neredzēt, ka tos raksturo radoša ievirze. Atbalstu rod tautas deputātu kongresu sistēmas nodibināšana, PSRS Augstākās Padomes kā pastāvīgi strādājoša orgāna jau-nās funkcijas un tiesiskai valstij tik nepieciešamās konstitucionā-lās uzraudzības komitejas izvei-došana.

Ar gandarījumu tiek uzņemta vēlēšanu radikālā demokratizāci-ja. Jaunais vēlēšanu likums pa-ver patiesas iespējas izdarīt iz-vēli un nodrošināt svaigu spēku pieplūdumu augstākajā valsts varas orgānā, ievēlēt tāds de-putātus, kas spētu pieņemt visas valsts interesēm un savu vēlē-tāju interesēm atbilstošus lēmu-mus.

Likumprojektos paredzēts sa-glābāt pilnīgu Savienības pado-mes un Tautību padomes līdztie-sību. Turklāt katra PSRS Augstākās Padomes palāta iegūst specifiskas funkcijas, kas atbilst tās nosaukumam un nozīmei. Daudznacionālas sociālistiskās valsts uzcelšana ir vislielākais visu Padomju Savienībā dzīvo-jošo nāciju ieguvums, uzsvera runātāji. Tāpēc svēts katra pie-nākums ir sargāt mūsu kopējo māju — Padomju zemi.

Sajā sakarā deputāti atzīmēja, ka prettiesiskas ir prasības pie-šķirt atsevišķām savienotajām republikām tiesības apturēt Vis-savienības orgānu likumdošanas aktu darbību to teritorijā. Šāda pieeja aizskar citu republiku un visas PSRS intereses. Jābūt maksimāli modriem un jāatrod īpaša pieeja un valstisks saprāts, kad runa ir par mūsu republiku sa-vienību, uzsvera runātāji.

Sesijā tika atbalstīta tēze par vienas trešdaļas PSRS tautas de-putātu ievēlēšanu no sabiedris-kajām organizācijām: tādējādi tiek radīta iespēja pilnīgāk ņemt vērā visu mūsu sabiedrības šķiru un sociālo slāņu konkrētās inte-reses un vajadzības. Vienlaikus tika izteikts viedoklis, ka nāka-majā politiskās reformas posmā vēl jāturpina darbs pie šī jauni-nājuma.

Viens no politiskās reformas svarīgākajiem uzdevumiem, kā tika atzīmēts sesijā, ir kardināla vietējo padomju darba atjauni-nāšana. No tā daudzējādā ziņā būs atkarīga pārkārtošanās tā-lākā gaita. Uzņēmumu saimnieciskais aprēķins un darbaļaužu so-ciālo vajadzību apmierināšana iespējama tikai ar aktīvu vietējo varas orgānu atbalstu.

Kā uzskata deputāti, gaidāmā tiesu un tiesību reforma cels ties-sas autoritāti pilsoņu acīs. Tas, ka tiesnesus ievēlēs Augstākā Padome, arī nodrošinās viņu neatkarību un atbildību vienīgi likuma priekšā.

30. novembrī abu PSRS Augstākās Padomes palātu kopīgā sēdē runāja PSKP Jakutijas ap-gabalā komitejas pirmais sekre-tārs J. Frokopoljovs, Krasnodaras novada Leningradskas ciema Tautas deputātu padomes izpild-komitejas priekšsēdētājs L. Dani-ļenko, Igaunijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekš-sēdētājs A. Ritels, KPFSR Mi-nistru Padomes priekšsēdētāja vietnieks V. Kazakovs, PSRS Zinātņu akadēmijas viceprezi-dents, PSRS ZA Sibīrijas noda-las priekšsēdētājs V. Koptjugs un citi deputāti.

Runātāji ierosināja pieņemt likumu projektus, ņemot vērā PSRS Augstākās Padomes palātu

komisiju izdarītos labojumus un grozījumus. Tika ierosināts arī precizēt dažus formulējumus do-kumentu tekstos un izdarīt dažus papildinājumus.

MASKAVA (TASS). Pabeig-šuši debātes jautājumā par pa-sākumiem politiskās reformas īste-nošanai valsts celtniecībā, PSRS Augstākās Padomes depu-tāti 1. decembrī pulcējās uz Sa-vienības padomes un Tautību pa-domes ceturto kopīgo sēdi.

Runādams sesijā, PSKP CK Politbiroja locekļa kandidāts, PSKP CK sekretārs, Savienības padomes likumdošanas ierosinā-jumu komisijas priekšsēdētājs G. Razumovskis ziņoja par labo-jumiem un papildinājumiem, ko PSRS Augstākās Padomes Pre-zidijs un palātu likumdošanas ierosinājumu komisijas iesaka izdarīt apspriestajos likumpro-jektos, ņemot vērā deputātu iz-teiktos priekšlikumus.

Galavārdu teica PSKP CK ģenerāļsekretārs, PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekš-sēdētājs M. Gorbačovs.

Pēc tam deputāti sāka sesijas dokumentu pieņemšanas procedū-ru. Palātās atsevišķi balsojot, deputāti pieņēma PSRS likumu «Par PSRS Konstitūcijas (Pa-matlikuma) grozījumiem un pa-pildinājumiem». Tika pieņemts arī lēmums par kārtību, kādā šis likums stājas spēkā.

Palātām atsevišķi balsojot, se-sija pieņēma PSRS likumu «Par PSRS tautas deputātu vēlēša-nām».

PSRS Augstākā Padome pie-ņēma lēmumu «Par tālākiem pa-sākumiem politiskās reformas īste-nošanai valsts celtniecībā». Šajā dokumentā akceptēti prak-tiskie pasākumi, kas veicami, lai realizētu un padziļinātu pār-būvi, demokratizētu padomju sabiedrību, pārveidotu augstākos valsts varas orgānus un nodroši-nātu Tautas deputātu padomju kā sociālistiskā valstiskuma un tautas pašpārvaldes pamata pil-nīgu varu.

Par otro darba kārtības jau-tājumu — par PSRS tautas de-putātu vēlēšanām — sesijā ru-nāja VACP priekšsēdētājs, PSRS Augstākās Padomes Pre-zidija loceklis S. Salajevs.

PSRS Augstākā Padome pie-ņēma lēmumu «Par PSRS tau-tas deputātu vēlēšanu noteikša-nu». PSRS tautas deputātu vē-lēšanas noteiktas svētdien, 1989. gada 26. martā.

Izveidota PSRS tautas depu-tātu vēlēšanu centrālā komisija 35 cilvēku sastāvā. Tās priekš-sēdētājs ir PSKP CK loceklis V. Oļovs, priekšsēdētāja viet-nieki — Kijevas vieglās rūpniecības tehnoloģiskā institūta rek-tors D. Golovko un Padomju Savienības Sieviešu komitejas priekšsēdētājas pirmā vietniece A. Fedulova, komisijas sekretārs — PSKP CK partijas celtniecī-bas un kadru darba nodaļas vadītāja vietnieks J. Rižovs.

Sesijas gaitā deputātu grupa no Armēnijas PSR iesniedza pieprasījumu par stāvokli Kalnu Karabahs autonomajā apgabalā un ap to.

Atbildi uz šo pieprasījumu sniedza PSKP CK un PSRS Augstākās Padomes Prezidija pārstāvis Kalnu Karabahs au-tonomajā apgabalā deputāts A. Volskis.

Augstākā Padome pieņēma lē-mumu šajā jautājumā.

Pēc tam PSRS vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes ārkārtējā, divpadsmitā sesija beidza darbu.

TASS

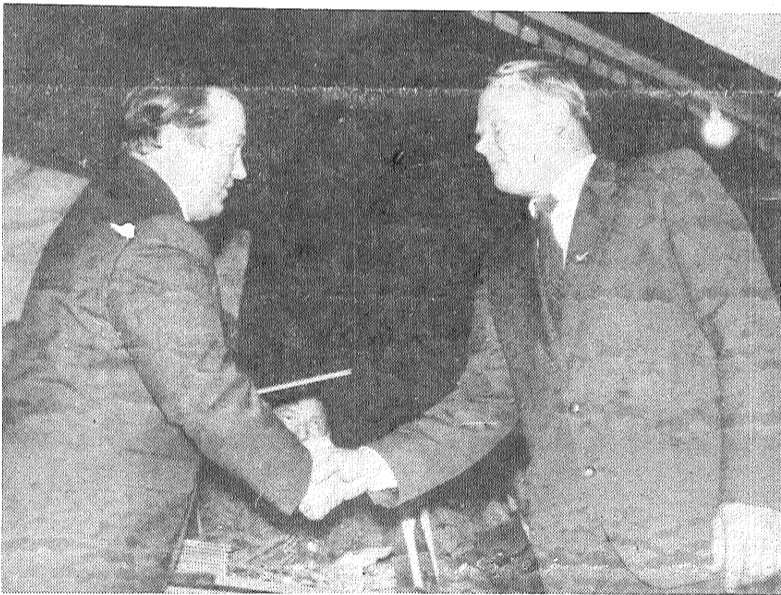
Gaišajos svētkos

Kirova kolhoza 40 gadu jubi-lejas svinībās tikās trīs paaudzes: tie, kas kopsaimniecību dibināja un tagad ir pensijā, un tie psmūža un jauni laudis, kas patlaban strādā. Gaiši un prie-cīgi svētki bija visiem.

Pensionēta skolotāja Ludmila Sorokina stāvēja pie kolhoza di-bināšanas šūpuļa. Svinības viņa aizdedza simboliskās sveces (at-tēlā pa labi). Darba veterāns ir arī Jānis Broks — ap 30 ga-diem nostrādājis mehanizācijā. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns viņam svētkos pa-sniedza rajona izpildkomitejas Goda rakstu (attēlā apakšā).

Ar rajona izpildkomitejas Go-da rakstiem apbalvoti arī Jānis Asars, Marija Rumjanceva, Oti-lija Pudule, Francis Briška un citi darba veterāni.

J. SILICKA foto

Uz tautu forumu

● Rajonā noslēgusies delegātu izvirzīšana uz Latvijas PSR tautu forumu. Pēdējie savus delegā-tus vēlēja rajona agrorūp-nieciskā kompleksa darbi-nieki.

Par republikas tautu foru-ma delegātiem viņi izvirzīja un demokrātiski ievēlēja lat-viešus J. Vucēnu — rajona Tautas deputātu padomes iz-pildkomitejas priekšsēdētāju, J. Slūku — kolhoza «Sļu-kaļns» mehanizatoru, A. Čei-rānu — agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» galveno dispečeru, A. Daugavvanagu — Raiņa kolhoza galveno zootehniķi, krievu I. Jeršovu — agroab-vienības «Preiļi» priekšsēdē-tāja vietnieku, un poli S. Rei-ni — Valsts tehniskās uzrau-dzības rajona inspekcijas priekšnieku.

Tātad Latvijas PSR tautu forumā mūsu rajonu atbilstoši iedzīvotāju skaitam un nacio-nālajai struktūrai pavisam pārstāvēs 14 delegāti.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no 1000 kg novembra III dekadē (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekādi (kg)	+ salīdz. ar 1987. g. (kg) to pašu laiku
«Krasnij Oktjabrj»	10,5	+0,2	-1,8
Leņina	9,4	—	-1,9
«Sarkanā ausma»	8,0	—	+0,4
Aglonas p. s.	7,8	+0,3	+0,4
«Nākotne»	7,5	—	-1,7
«Jersika»	7,3	+0,4	-0,4
«Zelta vārpa»	7,2	+0,2	-0,7
Kirova	7,2	—	-0,9
Raiņa	7,1	—	-1,2
M. Gorkija	6,9	—	-0,4
Suvorova	6,3	—	-0,5
Rušonas p. s.	6,1	+0,1	-1,5
«Vārkava»	6,1	-0,3	-0,3
«Sļukalns»	6,0	+0,1	-0,7
Oškalna	5,8	+0,3	-0,9
Dzeržinska	5,8	-0,2	-1,0
Rudzātu p. s.	5,2	+0,4	-0,5
«Dubna»	5,0	—	-0,6
RAJONA	6,9	+0,1	-0,9

Rūpniecības uzņēmumos elektrīki pēdējā laikā saskaras ar zināmām grūtībām: elektroenerģijas patēriņa dažādiem ierobežojumiem, komplektējošo mezglu un materiālu trūkumu. Tomēr vairākums energoapgādes darbinieku strādā nevainojami, ar personīgo izdomu atrod izeju no daudzām sarežģītām situācijām. Livānu stikla fabrikā par telpu darba darītāju uzskata

elektromontieri komunistu Mihailu Lisenko. Ne velti viņa ģimene rotā uzņēmuma Goda plāksni, viņš ievēlēts par darba kolektīva padomes locekli, saņēmis republikas Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu, apbalvots ar medaļu «Darba veterāns».

ATTEĻA: M. Lisenko.

J. SILICKA foto

Valoda

Ko konkrēti darīsim?

Šī zeme ir mūsu tautas mantojums. No šīs zemes mēs esam izauguši, un mums tā ir jānodod nākošām paaudzēm tīra un saukta.

Lai labāk varētu atgūt sakoptību, ir jāatgūst sava valoda. Sai pārbūves un demokratizācijas laikā ir pieņemts latviešu — valsts valodas statuss. Ko mēs konkrēti darīsim vai jau darām rajonā latviešu valodas ieviešanai sadzīvē, lietvedībā? Kā krievu tautības cilvēki tiek ieinteresēti apgūt mūsu valodu? Vairāk vajadzētu kinoteātri vairāk demonstrēt interesantas filmas latviešu valodā? Kaut gan, par nožēlu, jāsaka: republikā tās tikpat kā netiek pārtulkotas latviešu valodā (rets izņēmums ir Rīgas kinostudijas filmas). Cik bieži mēs cenšamies sarunāties ar krievu tautības cilvēkiem latviski? Bet, lūdzu, tikai nepārspīlēsim. Lēnām, ikdienā pa vārdiņam vairāk izdosies krievu cilvēkam iemācīties latviešu valodu, līdz ar to — apgūt mūsu tautas kultūru un paražas. Neprasīsim no viņa tieši šodien, uzreiz pāriet uz latviešu valodas sarunu. Atcerēsimies, kā mēs

apguvām krievu valodu, kā mūsu bērni to ir iemācījušies pagalmā, un — ne slikti. Mēģināsim arī mēs sadzīvē, pagalmā vairāk lietot latviešu valodu.

Vairāk attiecībā uz latviešu valodas ieviešanu lietvedībā, uz latviešu valodas kursiem organizācijās, jums ir konkrēti ierosinājumi? Lūdzu, rakstiet, domāsim kopīgi. Manš priekšlikums ir — organizēt darba vietās atpūtas vakarus ar konkursiem, viktorīnām (interesantām balvām) latviešu valodā. Izveidot veselu ciklu pasākumu, kur katru nedēļu kāds rakstiņš jāuzraksta latviešu valodā. Jānodod šā cikla organizatoram (tas — lai apgūtu valodas rakstisko pusi). Cikla noslēgumā — atkal kāda pārsteiguma balva.

Cilvēkus vajag iedvesmot un mazliet arī stimulēt ar nelielām balvām par valodas apgušanu. No tā iegūsim mēs un mūsu draugi.

A. MUZIKANTE,
LTF Preiļu nodaļas dalībniece

Honorāru novēlu jaunās Preiļu 1. vidusskolas celtniecībai.

Šefība par ciemu

GORKIJA. Cetpadsmit pilsētas iedzīvotāji, kas pārcēlās uz Ponurovas ciemu Koverņino rajonā, uzreiz saņēma darbu un dzīvokli vietējā kolhozā. Viņiem palīdzēja apgabala jaunatnes laikraksta «Leninskaja smena» redakcija. Nu jau divarpus gadus avīze publicē materiālus rubrikā

«Ciems, kuram tu esi vajadzīgs» un rīko lasītāju tikšanās ar to kolhozu priekšsēdētājiem, kur trūkst cilvēku. Sajā laikā ar avīzes palīdzību apgabala nomaļajos kolhozos apmetušies uz dzīvi apmēram tūkstoš cilvēku.

TASS

BALTIJAS MERIDIĀNS

Latvija: „Promien“ — silts stars no dzimtenes

Pat ziemassvētkos Daugavpils katoļu baznīcā nemēdz būt tik daudz ļaužu, cik tur pulcējās dienā, kad tika dibināta Latvijas pirmā poļu biedrība «Promien» (Stars). Daugavpilī dzīvo apmēram desmit tūkstoši poļu, tas ir, aptuveni 13 procenti no pilsētas iedzīvotāju kopskaita, bet ideja izveidot kultūras centru, kas popularizētu poļu literatūru, mākslu, kino un valodu, rada atbalsi visos daugavpīliešos (jāpiebilst, ka pilsētā dzīvo apmēram 40 tautību cilvēki). «Promien» pār-

stāv to 70 tūkstošu poļu intereses, kas pašlaik dzīvo Latvijā.

«Runa nebūt nav par to, ka mums kaut kādā ziņā nebūtu vienādas tiesības ar pamatiedzīvotājiem,» saka jaunās biedrības priekšsēdētājs Henrihs Svirkošs. Poļi šai pusē dzīvojuši kopš neatminamiem laikiem, un vietējie laudis pret mums noskaņoti draudzīgi. Taču vienmēr ir bēdīgi, ja cilvēka dvēselē nav nacionālā kodola, ja izzudušas viņa etniskās kultūras īpatnības, no tā zaudē visi.

Lietuva: tiesa un laiks

Lietuvas tiesību aizsardzības orgānu darbā notikušas zināmas pārmaiņas. Agrāk — tiesa, ne pārāk bieži — tiem nācās izskatīt apsūdzības pretpadomju darbībā. Pašlaik tiek risināts jautājums par šādu personu atbrīvošanu no ieslodzījuma vai izsūtījuma. Vairākas šādas lietas guļ uz Lietuvas prokurora Ludvika Sabuša galda.

«Šajās dienās tika atbrīvoti četri cilvēki,» viņš stāsta. Ne-

viens Lietuvas pilsonis, kas notiesāts pēc Lietuvas kriminālkodeksa 68. panta, vairs neatrodas ne ieslodzījumā, ne izsūtījumā.

Lietuvas sabiedrība atzinīgi novērtējusi republikas Augstākās Padomes Prezidija dekrētu par visu to personu rehabilitāciju, kas izsūtītas no Lietuvas laikā no 1941. līdz 1952. gadam.

TASS = LATINFORM

REZONANSE

REZONANSE

Nepārpratīsim viens otru

«...Mūsu rajona LTF iniciatīvas grupu darbība vairākās pozīcijās tālu novirzās no LTF Programmā un Statūtos izvirzītajiem mērķiem». Šis rindas izlasīju 12. novembrī rakstā «Laikraksta «Leņina Karogs» redakcijai», kuru parakstījuši vairāki rajona partijas, kara un darba veterāni.

Tas, ka rajona LTF grupu darbs tiek nostādīts pretrunā ar LTF Programmā un Statūtos izvirzītajiem mērķiem, ir neticami. So domu saprotu tā, ka minētie veterāni LTF Programmu un Statūtos atzīst, bet uzskata, ka rajona TF grupas savā darbībā vairākās pozīcijās novirzās no LTF Programmas un Statūtiem. Jāpārliecina. Ceru, ka pēc mana raksta biedri nosauks avīzē konkrētas rajona TF grupas un konkrētus piemērus, kuri parādīs, ka TF grupas savā darbībā no LTF Programmas un Statūtiem patiešām novirzās.

Jāsaūbās, vai visi šie veterāni bija kļāt disputā, kas notika starp rajona TF nodaļas līderiem un partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas vadību.

Vispirms gribu izteikt atzinību partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas darbiniekiem par atklātu sarunu. Pateicos arī

rajona laikraksta «Leņina Karogs» redakcijai par labi atspoguļoto disputa saturu galvenajos jautājumos.

Pamācīšana un birku piekāršana, kas bijusi vērojama disputa laikā, arī ir apšaubāma. Lūdzu konkrētus piemērus, jo citādi šie argumenti nepārliecina. Vajadzīga atklāta valoda.

Daži iedomājas, ka LTF būs visu nepadarīto darbu darītāja. Tie, kas atpūšas tagad, varēs darīt to arī turpmāk. Nē, biedri! LTF Programma paredz mums, LTF grupām, katalizatora lomu. Ķīmijas valodā — katalizators paātrina reakcijas ātrumu. Mūsu uzdevums — LTF uzdevums — kopā ar tautu atsegt trūkumus un problēmas, rosināt šo trūkumu novēršanu un problēmu atrisināšanu. Darītāji paliek tie, kam tas bija jādara. Nepārpratīsim viens otru.

Pašreiz daudz runā, pārmet LTF dibināšanas kongresam, ka netika dots vārds visiem runāt gribētājiem. Tas tiesa. Sākumā runāja visi pēc kārtas, bet tie bija vairāk no centra — no RĪgas. Otrajā dienā nolēmām, ka vairāk dosim vārdu pārstāvjiem no laukiem. Ja dotu vārdu visiem gribētājiem, tad kongresam

Atbildam lasītājiem

Atkal — par cukura normām

Pēdējās dienās laikraksta redakcijā griezušies vairāki mūsu lasītāji ar jautājumu «Kāpēc novembrī Preiļu rajonā uz taloniem pārdeva vienu kilogramu cukura, bet Daugavpilī — divus?»

Palūdzām rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētāju J. Kokoru komentēt šo situāciju. Viņš pastāstīja, ka saskaņā ar attiecīgu valdības lēmumu šī gada trešajā ceturksnī katru mēnesi uz vienu talonu noteikta visā republikā vienota norma — viens kilograms cukura. Oktobrī rajonā bija rasta iespēja izsniegt divus kilogramus cukura, taču tadējādi ticis pārkāpts valdības lēmums, par ko rajona vadītājiem izteikts aizrādījums. Acmredzot, līdzīgu «pašdarbību» pieļauj daugavpīlieši. Tieši tas rada cilvēkos nesaprašanu.

Izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs ludza vēleiz atgādināt rajona iedzīvotājiem, ka cukura pārdošanas normas regulē republikas valdība. Un tām visos rajonos jābūt vienādām.

Nupat kļuva zināms, ka cukura norma decembrim visā republikā palielināta, proti — uz vienu talonu varēs iegādāties 2 kilogramus cukura.

V. KRAUJA

būtu jāstrādā — ne divas dienas, bet četras. Tāpat jau darbs noritēja no plkst. 8.00 rītā līdz otram rītam.

Pārmet, ka LTF Domē maz strādnieku. Arī tas tiesa. Bet, biedri, vai strādnieki būs tie brīvākie cilvēki, kuri tik bieži varēs ierasties uz Domes sēdēm un risināt tik ārkārtīgi svarīgus un sarežģītus jautājumus? Nav tie laiki, kad pietiek ar rokas pacelšanu. Pamatā LTF vada inteliģence. Bet — vai inteliģence nav mūsu pašu — strādnieku un zemnieku — dēli un meitas? Nav jau viņi ieradušies no ārēm. Kāpēc lai viņi nostātos pret strādniekiem un tautu? Esmu pārliecināts, ka vienīgi šie cilvēki, kas pašreiz vada LTF, ir spējīgi veikt savu darbu.

Uzskatu, ka LTF Domē ir mūsu republikas gudrākās galvas — zinātnieki, juristi, ekonomisti u. c. Pietiek man to apliecināt ar republikā slavenā lauksaimnieka A. Kaula vārdiem: «Vienīgais pareizais ceļš šodien, uzskatu, — iestāties LTF. Tajā dodos kopā ar visu savu kolektīvu».

J. ANSPOKS,

Aglonas internātskolas skolotājs

Jūsu laikraksta 12. novembra numurā bija publicēta vēstule, kuru parakstījuši pieci rajona kara un darba veterānu padomes locekļi. Šie biedri uzbruka LTF, apgalvojot, ka LTF iniciatīvas grupu darbība vairākās pozīcijās tālu novirzās no LTF Programmā un Statūtos izvirzītajiem mērķiem. Sakarā ar to, ka vēstulē nav norādīts nevienš konkrēts piemērs, kurš apstiprinātu izvirzīto apgalvojumu, uzskatu to par nepamatotu, demagoģisku un objektīvi vērstu uz iedzīvotāju noskaņošanu pret rajona LTF un tādejādi uz spēku sadrumstalošanu un starpnacionālo attiecību saasināšanu rajonā.

Vislīdzāko neizpratni rada apgalvojums par politiskām spekulācijām attiecībā uz sarežģītiem notikumiem Latvijas vēsturē. Vai tiešām tas, ka LTF prasīja racionālu vadību paskaidrot savu attieksmi pret 1940. gada notikumiem, ir politiska spekulācija? Katram daudz maz domājošam cilvēkam, kas ir lasījis nesen npublicēto 1917. gada 26. oktobra «Dekrētu par mieru» un kas ir to salīdzinājis ar 1940. gada notikumiem Latvijā, kļūst skaidrs, ka Latvija tika aneksēta iebīdītiem pievienotā PSRS, kas pats par sevi ir rupjš nāciju

pašnoteikšanās principu pārkāpums. Pamatošu iepriekš teikto ar nelielu citātu no minētā dekretā:

«(...) Ja kaut kādu nāciju ar varu notur zināmas valsts robežās, ja tai, neievērojot tās izteikto vēlēšanos, — vienalga, vai šī vēlēšanās izteikta presē, tautas sapulcēs, partijas lēmumos vai ar sašutumu un sacelšanos pret nacionālo jūgu, — netiek dota tiesība, brīvi balsojot, pie kam pievienotājas vai vispār stiprākās nācijas karaspēks tiek pilnīgi izvests (Aulora pasvitrojums. Red.), bez mazākās piespiedības izlemt jautājumu par šīs nācijas valstiskās pastāvēšanas formām, tad tās pievienošana ir aneksija, t. i. sagrašanās un varmācība.» (Aulora pasvitrojums. Red.)

1940. gada vasaras notikumi, arī Tautas saelmas vēlēšanas, norisinājās pēc Sarkanās Armijas daļu ieņākšanas Latvijā, tās karaspēks arī vēlēšanu laikā no Latvijas netika izvests. Vai tas nav pretrunā ar Leņina «Dekrētā par mieru» izvirzītajām prasībām?

Attiecībā uz latviešu strēlniekiem var atbildēt, ka to, ko novēlēja latviešu strēlnieki, vislabāk zina pati latviešu tauta. Un pavisam droši var apgalvot,

ka biedriem A. Loginam, M. Anistratovam, F. Solomahinam, A. Slobodjēram un R. Kavinskim latviešu strēlnieki nav uzticējuši nodot savu novēlējumu latviešu tautai.

Par laikrakstu «Leņina Karogs» ļāvu teikt, ka pēdējā laikā šis izdevums kļuvis ievērojami interesantāks, jo pieskaras tematiem, kas ir aktuāli un interesē rajona iedzīvotājus. Par to liecina arī tas, cik ātri pēdējā laikā rajona avīzē izpērk kioskā.

Attiecībā uz publikāciju sekmēm jāaska: ne tik daudz publikācijas izsauc sekas, cik pašas publikācijas ir sekas tiem reālajiem trūkumiem, nepilnībām un pat neizdibām, ar kurām tik bagāta mūsu sabiedrība. Publikācijas sociālistiskā pluralisma avstākļos dod iespēju atklāt dažādu problēmu īstos cēloņus, bet, zinot īstos cēloņus, mēs varam tos arī likvidēt. Protams, tas viss ir iespējams tikai pilnīgas demokrātijas un atklātības apstākļos.

E. MUKANS,

Latvijas Tautas frontes Domes loceklis

P. S. Prasu, šo vēstuli publicēt kā atbildi uz iepriekš minēto piecu kara un darba veterānu vēstuli, ko jūsu avīze ievietoja 12. novembra numurā.

Atgriežoties pie publicētā

„Līvānos, septembra pēdējā vakarā“

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 11. oktobra numurā bija publicēts reida materiāls, kurā cita starpā bija minēts, ka Oškālna kolhoza inženieris celtnieks K. Grigors nelikumīgi izmanto dienesta transportu. Drīz pēc tam redakcija saņēma K. Grigora dusmīgu vēstuli. Lai nerastos jaunas domstarpības, publicējam to pilnībā, saglabājot autora stilu un ortogrāfiju.

Kaut arī neabonēju Jūsu avīzi, tomēr mani darba biedri ieteica izlasīt 1988. g. 11. oktobra avīzes Nr. 121 reida materiālus.

Grības sniegt dažus paskaidrojumus, kā arī lūgt šo rakstu autorus sniegt dažus tuvākus izskaidrojumus.

Tātad visu pēc kārtas. Kāpēc es izmantoju dienesta mašīnu pēc sava darba?

Sakarā ar to, ka būvēju dzīvojamā māju Līvānos, Pad. Armijas iel. 32 a, lūdzu kolhoza vadībai atļaut man, kā kolhoza biedrām, izmantot dienesta mašīnu pret atbildību, jo savu mašīnu nelietoju vis tāpēc, ka «negrežņojos» ar burtu П., bet tāpēc, ka trīs mēnešu laikā, kamēr dienesta mašīna bija remontā, izmantoju savu mašīnu ar numuru П. kolhoza vajadzībām un tagad tā bez remonta (408—sallenbloki un M-426 pakalējā atspere) nav lietojama.

Kolhoza vadība bez saskaņas ar Līvānu pilsētas izpildkomiteju, miliciju un «Leņina Karogs» redakciju atļāva man izmantot dienesta mašīnu pēc darba, lai nebūtu jākavē pusotras stundas ceļam no dzīves vietas līdz būvģabalam un atpakaļ. Tiesām, pa ceļam atļāvos tādu noziegumu un apstāties pie veikaliem, lai iepirktos.

Kāpēc es būvējos, ja man ir labiekārtots trīsistabu dzīvoklis? Nelaime ir tā, ka es savos 49 gados atļāvos audzināt trīs bērnus, un vēlos tos nodrošināt ar dzīvojamu platību, kā arī pildīt partijas un valdības programmu «Dzīvoklis-2000». Dzīvojamā māju būvēju Latvijā un zārkā jau līdz nepanēmšu. Arī naudu, ko ieguldu mājas celtniecībā, varētu notērēt ekskursijās un citāda veida izpriecās.

Par 1988. g. 30. septembri. Reida vadītāji pie manis apstājās. B. Lāčķājam uzrādīju cela zīmi, tiesības, tehnisko talonu un kvīti Nr. 300-1 par 10 rbļ. Kvīts Nr. bija ierakstīts cela zīmē aiz mana paraksta pret aili — Līvāni — pa pilsētu.

Man uzdeva dažus jautājumus: 1. Kāpēc mašīna stāv pie mājas? Atbildēju, ka es šeit nedzīvoju, bet būvējos, un mašīnu nolikšu garāžā, kad beigšu strādāt.

2. Atrodams atpakaļ kvītis, b: Lāčķājis noprasiņa, vai kvītis nav jāatdod grāmatvedībā? Atbildēju, ka tas paliek man.

3. Korespondente Koroļova ejot uz mašīnu pār piecu izmeta, ka mašīnas izmantojot kā taksometrus uz ko es atteicu, ka par taksometriem maksā.

Tas bija viss. Tagad vēlos dažus paskaidrojumus no reida darbiniekiem un redakcijas:

1. Ar ko es esu kļuvis «šīspasaules varenais»?

2. Ko es tādu esu pastrādājis strādādams LEMBK no 1974. g.

līdz 1988. g.? Varbūt uzrakstīs mani bijušie darba biedri.

3. Kuram inspektoram un kad es esu teicis vārdus — ka atņemtās tiesības priekšsēdētājs pats personiski pasniedzot «uz paplātes»?

Kaut ko tamlīdzīgu neatceros, jo to es tiesām neesmu teicis, pat (normālās) smadzenēs tas neienāktu prātā.

4. Vai man ir tiesības vienreiz vai divreiz mēnesī apmaksāt par automašīnas izmantošanu, vai katru dienu jāapmaksā par 5 km nobraukšanu?

5. Vai kolhoza vadība ir tiesīga pati nolemt, kuram darbiniekam pret atbildību izmantot dienesta mašīnu (vai arī bez atbildības)?

6. Vai man kā individuālajam būvētājam ir tiesības lūgt palīdzību no savas darba vietas?

Ļoti žēl, ka rajona avīze kļūst par tenku vāceli: kaut kam teica, redzēta u. t. t. Ja jau atklāti, tad ar visiem uzvārdiem un pirms kaut ko rakstīt tomēr visu noskaidrot.

Vēstules kopiju nosūtu Līvānu pils. Izpildkomitejai, Līvānu milicijas daļai.

Ja manu vēstuli nodrukās avīzē, lūdzu honorāru pārskaitīt LTF budžetā, ja protams viņa pieņems šo naudu no noziedzīgā tautieša.

Grigors K. J.

Izskatījuši Jūsu vēstuli, atbildam uz izvirzītajiem jautājumiem.

1. Tas, ka Jūs pārkāpjat vispārpieņemtos dienesta transporta izmantošanas noteikumus, novērots arī agrāk. Par to liecina laikrakstā «Leņina Karogs» 1984. gada 4. februārī publicētais reida materiāls. Šinī reidā tika konstatēts, ka automašīna «Moskvič-pikas» (valsts numurs 92 — 63 LTA), kura bija Jums nodota (to apstiprina republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmuma vadītāji) pa nakti bija atstāta nie transformatoru apakštācijas Zalaļā ielā 8, kur atrodas arī Jūsu dzīvoklis. Milicijas darbinieki, kuri toreiz piedalījās reidā, ahlicināja, ka tas notiekot regulāri.

2. Jūsu vārdus par tiesībām «uz paplātes» apstiprina Valsts autoinspekcijas inspektors J. Lāčķāis. Tāda veida saruna starp Jums un autoinspektoru notika pie Silavas ezera, kur Jūs (starp citu, bijāt atbraucis ar valsts mašīnu «Volga» GAZ-24) atpūtāties kopā ar ģimeni, bet pēc tam uzrādījāt Valsts autoinspekcijas darbiniekam kvīti ar atpakaļejošu datumu, ka esat par mašīnas izmantošanu nomaksājis.

3. No lēmuma, ko pieņēmusi Oškālna kolhoza valde par izmaiņām kolhoza iekšējās kārtības

noteikumos (nodaļa «Pakalpojumi»), izriet, ka kolhoza vieglo autotransportu var iznomāt (maksā — 10 kapeikas par kilometru).

Saprātams, ka saimniecība, atbalstot savus biedrus (tajā skaitā — arī individuālos būvētājus), var iedalīt vienreizējai izmantošanai kolhoza transportu, par kuru iepriekš jānomaksā. Taču tas nebūt nenozīmē, ka šo transportu drīkst izmantot kā savu personisko automašīnu. Tas precīzi fiksēts Latvijas PSR Administratīvo pārkāpumu kodeksa 132. un 133. pantā. Citēsim šos pantus.

132. pantā teikts, ka par uzņēmumiem, iestādēm, organizācijām piederošu transporta līdzekļu, mašīnu vai mehānismu neatļaut izmantošanu personiskās iedzīvošanās nolūkā pilsoņiem uzlikt naudas sodu līdz 100 rubļiem, amatpersonām — līdz 200 rubļiem, bet transporta līdzekļu vadītājiem — naudas sodu līdz 100 rubļiem vai atņemt transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz vienam gadam.

133. pantā ierakstīts: «Par uzņēmumiem, iestādēm un organizācijām piederošu transporta līdzekļu glabāšanu ārpus vietām, kuras pēc eksploatacijas noteikumiem ierādītas transporta līdzekļu stāvēšanai, —

izsaka bridinājumu vai uzliet naudas sodu transporta līdzekļu vadītājiem vai amatpersonām, kuras atbildīgas par transporta līdzekļu glabāšanu un izmantošanu, no desmit līdz trīsdesmit rubļiem.

Par gada laikā atkārtotu šā panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu —

uzliet naudas sodu amatpersonām, kuras atbildīgas par transportlīdzekļu eksploataciju, no divdesmit līdz piecdesmit rubļiem.»

1988. gada 30. septembrī reida brigādē kvīti ar Jūsu uzrādīto numuru (ka par mašīnas izmantošanu nomaksāts) neredzēja (to pašu var teikt arī par ierakstu celāzīmē, kurš, pilnīgi pieļaujam, tajā parādītās vēlāk — ar atpakaļejošu datumu), tāpēc var izdarīt secinājumu, ka Oškālna kolhoza automašīna «Niva» (valsts numurs 42 — 90 LTA) tika izmantota ne pēc nozīmes. Tāpat kā nākamajā dienā, ko var apliecināt liecinieki, kuri nepieciešamības gadījumā šo faktu var apstiprināt jebkurā instancē.

Un visbeidzot. Speciāls kolhoza valdes lēmums par speciāliem nodoto transporta līdzekļu izmantošanu un uzglabāšanu, tiekoties Oškālna kolhoza kantorī saimniecības vadītājiem un reida dalībniekiem, uzrādīts netika. Ja arī šāds lēmums ir, tas nav savienojams ar likumdošanas aktiem.

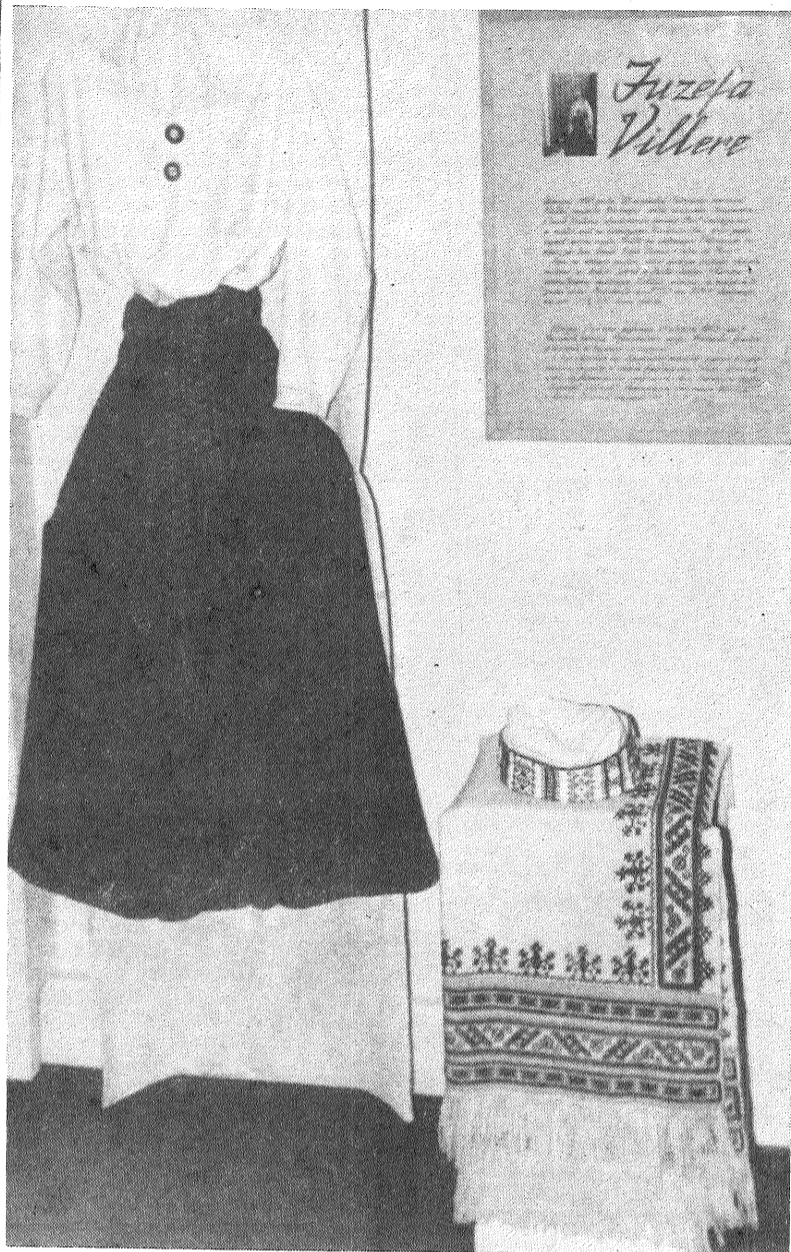
J. ULJANOVS,

rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas Valsts autoinspekcijas nodaļas priekšnieks

I. KOROĻOVA,

laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas nodaļas vadītāja

Paraugdarbu meistare

Katru gadu J. Raiņa Literatūras un mākslas vēstures muzeja Jasmuižas filiāle iepazīstina apmeklētājus ar audēju veikumu. So sava darba novirzienu muzeja darbinieces pamato ar to, ka Raiņa māte un māsa ir bijušas čaklas audējas. Sīvasaras nogalē un līdz pat sezonas slēgšanai šeit ar saviem darbiem reprezentējās tautas dailamata meistare Juzefa Villere.

Viņa nāk no Latgales, no Maltas. Tēvs strādājis dzelzceļa stacijā, māte nodarbojās ar māj-saimniecību. Māte adīja, un, kad viņa uz mirkli izgāja ārā, mazais skuķis tūlīt ķēra iesāktu zeķi vai cimdus un paadīja dažas rindas tālāk. Māte pukoļās, jo meitēns to vēl lāgā nepieprata. So bērna noslieci uz rokdarbiem ievēroja Rimkevica madāma — ļoti smalka meistare, kas bija strādājusi par izšuvēju cara galmā Pēterburgā. Viņa bija uz dzīvi apmetusies Maltā un, lai nopelnītu pajumti un ēdienu, piedāvāja mācīt septiņgadīgajai Juzefai smalkus rokdarbus. Poļu madāma ierādīja bērnam vīssarežģītākos dūrienus un tehnikas, bet galvenais — pieradināja pie ārkārtīgas rūpības. Tas bija tūlīt pēc pirmā pasaules kara.

Trīsdesmito gadu sākumā Juzefai Villerei ārkārtīgi paveicās: viņa iekārtojās vienā no Rīgas slavenākajiem modes saloniem — «Atelje dāmskij narjadov Levinoi». Levina bija ebreiete, četras reizes gadā viņa brauca uz Parīzi pēc jaunākajiem modeļiem. Pie viņas sev tērpus šuva ministru kundzes un citas bagātnieces. Juzefa Villere ātri aptvēra visu, ko viņai mācīja, un drīz vien patstāvīgi sāka sūt vis-sarežģītākos modeļus.

Vēlāk Juzefai Villerei ir pašai bijušas skolnieces, bet tās liel nelieturējušas, jo meistare nevar

ciest, ka nav akurātības. Pat mezgli sasiēt vajag prast. Ir tādi mezgli, kuri paši raisās vaļā, tikko pavelc aiz viena gala, un ir tādi, kurus ne ar zobiem neatkabināsi.

Nav tādu rokdarbu, kurus nepieprastu tautas dailamata meistare. Viņa auž, ada, tamborē, šuj un izšuj, mezglu, darina tenerifa un knipeļtas mežģines. Viņai vienmēr ir uzsākti vairāki darbi — kas tobrīd vairāk patīk, pie tā arī strādā. Daudz ko Juzefa Villere ir iemācījusies arī no žurnāliem un grāmatām, bet tikai neatkārtojot musturus, pārtaisot tos pēc sava prāta. Juzefa Villere ir apbalvota ar E. Melngaiļa Tautas mākslas nama un republikas Tautas saimniecības sasniegumu izstādes diplomiem, kultūras ministrijas Goda rakstiem.

Jasmuižā skatāmie darbi bija ne tikai meistariņas, bet arī akurātības paraugs. Un varbūt tieši pēdējās pietrūkst daudzliem no mums. Juzefas Villeres dvieļiem un palāgiem klāt bija pašas adītās mežģines, un pie tam dvieļi bija apstrādāti ar rokām nevis ar mašīnu. Viņas mežģinzeķu paraugus varētu dot žurnāla «Padomju Latvijas Sieviete» pielikumā. Viss šajā izstādē bija vienreizējs: gan no spoļišu diegiem adītais logu aizkars, gan cimdus valnīši, gan tautas tērps...

Nākošgad tautas dailamata meistare Juzefa Villere svinēs 80 gadu jubileju. Viņa ir dzīvs paraugs mūsu rokdarbniecēm. Lietiskās mākslas darbu radīšanas, rūpīgas nostrādes un akurātības paraugs.

V. ROMANOVSKIS

ATELĒ: Juzefas Villeres darinātais tautas tērps.

J. SILICKA foto

Rušona ezera apkārtnē

Rušona ezers ir viens no skaistākajiem Dienvidlatgales ezeriem. Tā apkārtnē sevišķi bagāta interesantiem tautas vēstures un kultūras pieminekļiem. Ezera krastā pie Rušenicas upes ietekas atrodas 16 m augstais Rušenicas pilskalns. Dodoties tālāk dienvidu virzienā, lauku ceļš noved pie bijušās Rušonu muižas un baznīcas, kas celtas 1766. gadā. Tai līdzās senā mūra ēkā reiz bijis dominikāņu klosteris. No baznīcas paveras plašs skats uz ezera dienvidaustrumu daļu, kur redzamas vairākas salas. Lielākajā no tām — Upursalā atradusies upurvieta ar milzu akmeni. Arī mazajā Govsalinā arheologi konstatējuši se-

nas apdzīvotības pēdas. Tai iepretim, ezera krastā nolaidenā uzkalnā atrodas plašs latgaju VII — XII gadsimta kapulauks, kur jau desmit vasaras izrakumos strādā Rīgas Pionieru pils jaunie arheologi.

Tālāk Jaunaglonā, parkā pie ezera apskatām bijušo Jaunaglonas muižas kompleksu un lielo Upurakmeni. Tajā iekaltais uzraksts liecina, ka 1766. gadā apkārtnē akmenim bijusi uzcelta kapliņa. Akmens bijis pazīstams plašā apkārtnē, par ko liecina vietas agrākais nosaukums — Kameņca. Pie Jaunaglonas Rušona ezera ietek Tartakas upīte, kas savieno to ar Skudrišu ezeru.

Aiz tilta ceļš sadalās un pēc 3 kilometriem sasniedzam Aglonas ciematu. Ja laiks atļauj, var nogriezties pa kreisi un turpināt ceļu gar ezera krastu. Bērģaļos atrodas republikas nozīmes arhitektūras piemineklis — 1750. gadā celtā koka baznīca ar interesantu atsevišķi novietotu zvanu torni. Iegriežoties pa kreisi meža ceļā, nonākam Blaževiču pussalā. Šeit atrodas bijusī Geranīmovas muiža, kurā tagad iekārtots pensionāts. Turpinot ceļu, iznākam krastā pie Blaževiču pilskalna. Te atrastās senlietas norāda, ka pilskalns bija apdzīvots no mūsu ēras pirmajiem gadsimtiem līdz vēlajam dzelzs laikmetam.

Veselība ir dārgāka

MALORITA (Brestas apgabal). Kolhoza «Krasnij partizan» iedzīvotājiem vairs nav jābrauc uz rajona centru pēc ārsta palīdzības. Par saimniecības līdzekļiem tur uzcelta dziedinātava, kas apgādāta ar mūsdienīgu medicīnas tehniku. Vairākas reizes nedēļā pēc grafika tajā ierodas kvalificēti rajona poli-

klinikas un slimnīcas speciālisti. Celtniecības izdevumi, kas sasniedz 80 tūkstošus rubļu, nebūt nemulsina kolhoza vadību. Saimniecībā pamatoti uzskata, ka šie izdevumi vairākkārt atmaksāsies, ja ciema iedzīvotājiem būs laba veselība un mozs noskaņojums.

TASS

Lāčplēša svētki Vārkavā

SOGAD A. PUMPURA «LĀCPLĒSIM» — 100 GADI

Mūsu skolā 19. novembrī notika šai jubilejai veltīts vakars. Visu nedēļu bija gatavošanās svētkiem — zāles dekorēšana, priekšnesumu gatavošana, ansambļa «Vālodzīte» mēģinājumi. Zāles dekorācijas un degošās svečītes lika katram padomāt par sevi, savu tautu un dzimto valodu. Šis pasākums pulcināja ne tikai skolotājus un skolēnus, bet arī kolhoza laudis.

Bija ielūgti arī ciemiņi no Rīgas — mūsu skolas absolvents, žurnālists un politisko notikumu komentētājs Jānis Gavars un Latvijas TV raidījuma «Savai

zemītei» vadītāja Daina Brunīnece.

Vakaru atklāja skolotājs S. Vilmanis un etnogrāfiskais ansamblis «Vālodzīte», nodziedot dziesmu «Nevis slinkojot un pūstot». Tad sākās pats pasākums, veltīts «Lāčplēša» simtgadei, kur dziesmas mijās ar fragmentiem no eposa «Lāčplēsis» un Raiņa «Uguns un nakts».

Tad runāja mūsu ciemiņi. Daina Brunīnece stāstīja par savu darbu un raidījuma «Savai zemītei» uzdevumu. Jānis Gavars runāja vairāk par politiskajiem notikumiem mūsu republikā,

stāstīja par savu darbu, atcerējās skolas gadus, atbildēja uz daudzjiem mūsu jautājumiem. Skolēni ciemiņiem pasniedza grozu ar āboliem, māla krūzi un ziedus. Tie bija ļoti skaisti brīži mūsu skolas dzīvē.

Par šiem svētkiem galvenokārt jāpateicas skolotājiem J. Vilmanei, V. Lācim, A. Vilcānei, 10. un 11. klases kolektīviem, kas bija visaktīvākie šī vakara organizēšanā.

A. KOČEGAROVA,

Vārkavas vidusskolas 8. klases skolniece

Kas ir breiks?

Dzirdēt par breiku vai arī to redzēt droši vien nācies visiem, taču, lūk, daži precizējumi. Deja breiks jeb, pieturoties angļiskajai izrunai, breikdāns apvieno divus pamatstilus: pašu breiku un elektrobugi.

Breika sarežģītība, iespējas parādīt savu fantāziju, nepieciešamība virtuozī pārvaldīt savu ķermeni — tas viss piesaista un interesē jaunatni. Turklāt kolektīvas, saskaņotas kustības organizācija saistās ar katru izpildītāja brīvu improvizāciju.

Breikdāns ir tuvs zēniem, pusaudžiem un jauniešiem. Tas ir lielisks saskarsmes līdzeklis, kas dod iespēju attīstīt spēku, veiklību, koordināciju un izturību. Taču tas nenozīmē, ka uz breiku ir slēgts ceļš meitenēm.

Bet — kas tad īsti ir breiks? Deja? Akrobātika? Saskarsmes līdzeklis? Iespēja sevi izteikt? Breiks — esi tu pats, tas, ko tu spēsi tajā atrast.

Kā jūs atceraties, 1. oktobrī Preiļos notika pirmie jaunatnes svētki. Šajos svētkos ar lieliem panākumiem uzstājās breikgrupa no Daugavpils. Pietiek vien atcerēties neordināro «Mazuļa» uzstāšanos. Kopā ar daugavpiliešiem savu meistarību parādīja arī Preiļu breikeri.

Nemot vērā pieaugošu interesi par breiku, Preiļos tiek organizēti maksas kursi šīs sarežģītās dejas apgūšanai.

Ja jums ir vēlšanās kļūt spēcīgam, veiklam, skaistam, gūt meiteņu simpātijas, uzstāties sajustminātas publikas priekšā, tad nāciet uz rajona kultūras namu otrdienās un ceturtdienās, kad no plkst. 19.00 sāksies breika apgūšanas nodarbības.

A. MAKUHA,

nodarbību organizators

Redaktors P. PIZELIS

22. decembrī Līvānu pilsētas kultūras namā viesojas

VOKĀLI INSTRUMENTĀLAIS ANSAMBLIS «EOLIKA».

Koncertu sākums plkst. 18.00 un 20.00.

Stabulnieku feldšeru punkta telpās šī gada 5. un 6. decembrī notiks iedzīvotāju dispanserizācija.

Uz dispanserizāciju visiem iedzīvotājiem obligāti jāierodas vienu reizi gadā.

Stabulnieku ciema izpildkomiteja

RAJONA IEDZIVOTĀJU IEVĒRĪBA!

Decembrī uz vienu talonu pārdos 2 kilogramus cukura. Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības valde

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA iepērk svaigus kāpostus (cena 0,40 rbļ. par 1 kg) un pārtikas ābolus (1. šķiras ābolu cena 1,80 rbļ. par kg, 2. šķiras āboliem — 1,50 rbļ. par kg).

PIEDĀVAJAM VAZ tipa dzinēju ātro kapitālo remontu. Sīkaka informācija Gailišu sakaru nodaļā. A. B. Medveckis.

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt. (J. Sudrabkalns)

Izsakām dziļu līdzjūtību šūvējai Natālijai Volonteī sakarā ar TĒVA nāvi. Darba biedri

Tēt, tu manā ceļā klusi Pirmās uguniņas dedzi. Ko man dzīvē labu devi, Nespēs kapu smiltis segt. (M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību klases audzinātājam Irēnai Pastarei, TĒVU smiltajā guldot. Salas astoņgadīgās skolas 4. klases kolektīvs

Tavi glāsti prata stipru darīt. Tavas rūpes lika lieliem augt. Tava mīlestība vadīs dzīves ceļos. Kurus tālāk lemts bez tevis iet. (O. Lisovska)

Dalāties bēdās ar skolotāju Irēnu Pastari, no TĒVA uz mūžu atvadoties. Salas astoņgadīgās skolas pedagogiskais kolektīvs

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu. Nostājas blakus tev draugi un klusē. Kaut vai tā lai tev palīdzētu. (O. Lisovska)

Sāpju brīdī esam kopā ar Valentīnu Bernāni, no VĪRA uz mūžu atvadoties. Leinišķu fermas kolektīvs

Mežs klusē, klusē katra taka, Kur ilgus gadus gāji, tēt, Un pienācis ir brīdis, ardievas kad sakām, Un taka pēdējā uz kapu kalnu iet. (J. Osmanis)

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs, administrācija, partijas birojs un arodkomiteja izsaka dziļu līdzjūtību Natālijai Volonteī sakarā ar TĒVA nāvi.

Zeme, zeme, kam tu nēmi Mātes prieku gaišāko? Kam tu savā klēpī slēpi Auklējumu miļāko? (T. dz.)

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs, administrācija, partijas birojs un arodkomiteja izsaka dziļu līdzjūtību Dacei Stikānei sakarā ar DĒLA nāvi.

Sai brīdī mēs klusi sveces dedzam Un tevi atminām un ziediem sedzam, Lai silta ir tev dzimtās zemes smiltis. (J. Rūsiņš)

Izsakām līdzjūtību PĒTERA SĪNKOVSKA piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā izvadot. Padomju saimniecības «Tudzāti» administrācija, arodkomiteja

Lauj, mīļā māt, Man tavā priekšā galvu liekt. Man cita nav, Ko atmaksai tev sniegt. (A. Smagars)

Dalām bēdu smagumu ar Leokādiju Sondori, MĀTI smiltajā aizvadot. «Bāzes» fermas kolektīvs

Ko spēj līme

Senlaicīga, filigrāni veidota fajansa vāze, kas cietusi nejausa trieciena rezultātā, visā savā krāšņumā atkal uzdzirkstījusi Kirovokanas lietišķās mākslas muzejā. So reto eksponātu izglābuši vietējie polimērlīmju institūta speciālisti. Tā eksperimentālās rūpnīcas sērijsarakstā uzskaitīti jau vairāk nekā 150 veidu savienojumi. To pielietošanas diapazons ir neparasti plašs — no mācību līdzekļu izgatavošanas līdz virsskaņas laineru montēšanai.

Galvenie produkcijas patērētāji tomēr ir automašīnu būvētāji, apavu izgatavotāji un pārtikas rūpniecības darbinieki. Bez šīs produkcijas grūti iedomāties tādu gigantu darbu kādi ir VAZ un AZLK, firmas «Skorohod» un «Masis», piena un konservu ražošanas apvienības. Seit izmanto simtiem tonnu visdažādāko marku līmes.

TASS korespondents

No redakcijas pasta

Rāpus... autobusā

Pa visiem mūsu rajona ceļiem kursē autobusi. To pieturās izveidoti iekāpšanas laukumīni — nelieli paaugstinājumi. Taču ne jau visi šoferi piebrauc autobusu pie paaugstinājuma. Tad iekāpšana autobusā pasažieriem sagādā grūtības.

Tā notika arī šī gada 24. novembrī. Satiksmes autobuss Preiļi — Krāce, kas iziet no Preiļiem plkst. 14.55, atceļā no Krāces Gailišu pieturā pienāca plkst. 16.05. Šoferis (uzvārdu nezinu) autobusu apturēja ceļa vidū, turklāt vēl uz ceļa bija paaugstinājums. Varat iedomāties, cik augstu atradās durvju pakāpiens. Pieturā bija diezgan daudz pasažieru — gados vecāki cilvēki, jaunieši, skolēni.

Vecākajiem cilvēkiem bija ļoti grūti iekāpt autobusā — kāju

tik augstu pacelt gandrīz nevar, ar rokām arī nav kur piekerties, lai ievilkto autobusā. Nācās gandrīz vai rāpus rāpties tajā iekšā. Labi, ka šoreiz pasažieri palīdzēja viens otram — bīdīja, cēla, vilka cits citu.

No malas tas viss izskatījās drīzāk bēdīgi nekā smieklīgi. Un ko darīt tādiem pasažieriem, kuriem sāk kājas vai rokas un kuri nevar atbalstīties, pievilkties?

Ko domāja pats šoferis? Smējas? Mierīgi sēdēja un noskatījās, kā mokās pasažieri? Par to viņam lai pajautā Preiļu autostacijas vadība.

Pasažieru vārdā — V. SKRIMBLE,

Gailišu astoņgadīgās skolas skolotāja

Gleznu galerija padomju saimniecībā

PLESKAVA. Pleskavas apgabala padomju saimniecībā «Vehno» atvērta gleznu galerija. To izveidojuši Lenina prēmijas laureāts rakstnieks publicists I. Vasiljevs un Leningradas pleskaviešu biedrības loceklis. Jau agrāk pēc viņu iniciatīvas apgabalā tika izveidota pirmā galerija Veliķijē Luku rajona Borku ciemā. Entuziasti — mākslinieki, lite-

rāti, zinātnieki, inženieri — visi tie, kam dārga viņu mazā dzimtene, piedalās arī komponista N. Rimskā-Korsakova muzeja-mājas atjaunošanā Pļusas rajonā, kā arī palīdz restaurēt vēstures un arhitektūras pieminekļus. Viņi noformē lauku klubus un kultūras namus, papildina bibliotēku fondus. TASS korespondents

Vēlīnās rudens dienas

UKRAĪNAS PSR. Desnas upe ir skaista jebkurā gadalaikā. Īpaša burvība tai piemīt klusās rudens dienās, kad dzidrajā gaisā jau jūtama salnu tuvošanās.

Desnas ieleja Cernigovas tuvumā — tā ir pārsteidzoši skaista vieta. Baltā upes smiltis, tekošā ūdens dzidrums, vēju svai-

gums, ūdens šlaksti rītausmā, zivīm uzpeldot... Tas uz mūžu paliks atmiņā katram, kurš pabijis šajā brīnišķīgajā Ukrainas nostūrī.

ATTELĀ: Sibīrijas riekstkodis Desnas krastā ir rets viesis.

TASS fotohronika

INFORMĒ 02

Pēdējā laikā palielinājies organizāciju un iestāžu automašīnu aizdzīšanas gadījumu skaits.

Naktī no 17. uz 18. novembri no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas tika aizdzīta automašīna UAZ-469. To aizdzina N. Zarjanskis. Ierosināta krimināllieta. Automašīnas aizdzīšanu veicināja tas, ka rūpnīcas administrācija nekontrolē, kā glabājas rezerves vārtu atslēgas. N. Zarjanskis izmantoja atslēgu, kuru paņēma rūpnīcas katlu mājā. Ar to viņš atslēdza rezerves vārtus, izdzina automašīnu ārpus rūpnīcas teritorijas. Vārtus pēc tam aizslēdza un nolika atslēgu atpakaļ katlu mājā.

Naktī no 18. uz 19. novembri «Lauktechnikas» rajona apvienības šoferis S. Bogdanovs ieradās tās teritorijā, iedarbināja automašīnu MAZ, ar kuru viņš strādā, un mēģināja izbraukt cauri galvenajiem vārtiem. Kad sargs to nepieļāva, viņš nolamāja sargu ar necenzētiem vārdiem, bet pēc tam sāla rezerves vārtus un izbrauca no «Lauktechnikas» teritorijas. S. Bogdanovs saukts pie administratīvās atbildības par sīko huligānismu, uz Preiļu rajona tautas tiesa viņam uzlikusi 5 diennaktis administratīvā aresta.

Oktobrī par sīku zādzību izdarīšanu aizturēti republikāniskā projektēšanas un māibūves tresta Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcas krāvēis J. Sarguns (tautas tiesa uzlikusi 60 rubļu naudas sodu) un Daugavpils mežrūpniecības saimniecības Līvānu mežniecības strādnieks L. Dalhikovs (sodīts ar 30 rubļu naudas sodu).

J. BOGDANOVS, rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas ārpusesoru ansardzes nodaļas vecākais inspektors

„LEŅINA KAROGS“

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинского знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250. Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

Metiens 14 205 eks., (latv. val. 10 082 eks., krievu val. 4 123 eks.). Indeks 68169. Pas. 1702.